

[Anna Lise Vesterby]

Socialministeriet kan herefter fremover i højere grad bruge ressourcerne på at rådgive de kommunale myndigheder, betjene regering og Folketing og tage sig af de betydelig færre klager og tilsynssager, som måtte komme.

På Venstres vegne skal jeg give tilslutning til et godt lovforslags politiske principper og til de tekniske ændringer.

Jane Oksen (FP):

Fremskridtspartiet er meget positivt over for dette forslag om sammenlægning af Socialstyrelsen og Socialministeriets departement. Vi tror på, at det ikke blot medfører besparelser og forenklinger, men også letter vejen for mange sager, til gavn for både Folketing, kommuner og amter og måske også for borgerne, hvis der kommer hurtigere sagsbehandlinger ud af det.

Vi kunne i samme forbindelse tænke os, at der snart kom nogle forenklinger på klageområdet, og vil spørge, hvilke planer ministeren har på dette område.

Vi vil i Fremskridtspartiet løbende følge, om der over de næste 4 år sker den personalereduktion på 21 pct. inden for Socialministeriets departement, som var meddelt i en pressemeddelelse fra januar 1990, hvor ministeren bekendtgjorde denne sammenlægning. Det må være muligt at spare personale, når en masse dobbeltadministration undgås, også uden at forringe vilkårene for de medarbejdere, der er tilbage. Også vil vi gerne have sat nogle tal på, nogle økonomiske beregninger, men det har fru Pernille Forchhammer jo også varslet at ville stille spørgsmål om.

Da man oprettede Socialstyrelsen i 1970, måtte meningen vel have været, at der skulle bruges færre ressourcer i Socialministeriet. Det synes vi ikke helt er blevet fulgt op. Men vi takker da for, at man så finder på denne sammenlægning nu. Det er også klart, at når flere og flere opgaver bliver udlagt til amter og kommuner, bliver der mindre for disse styrelser at lave.

I forslaget er også nævnt en lang række områder, hvor kompetencen overdrages fra chefen for Socialstyrelsen til socialministeren. Vi mener, at en vis politisk styring her måske kan give større indflydelse, også for Folketinget, og vi tror, at denne overdragelse kan være positiv.

Vi kan tilslutte os forslaget, men ser selvfølgelig gerne på enkelthederne i udvalget.

Kirsten Lee (RV):

Jeg kan også straks, og ikke overraskende, meddele, at Det Radikale Venstre støtter forslaget. Vi synes, at decentralisering og forenkling er gode principper, selv om det også kræver, at vi skal lave ændringer i forskellige sociale love på området.

Der er jo sket det, siden Socialstyrelsen blev oprettet i 1970, at stadig flere opgaver er blevet henlagt til kommunalbestyrelser og amtsråd. Så synes vi også, når de overordnede tilsynsmyndigheder på den måde har fået deres funktion nedsat, at man med rimelighed kan sammenlægge Socialstyrelsen med Socialministeriet.

Addi Andersen (CD):

Centrum-Demokraternes ordfører kan ikke være til stede, hvorfor jeg skal fremføre følgende:

Da CD ikke principielt er imod forenklinger og decentralisering i den offentlige sektor, vil vi se positivt på ministerens lovforslag i udvalget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal også kort sige, at lovforslaget ser fornuftigt ud og, som man ser, er led i regeringens bestræbelser for en enklere administration.

Vi er altid tilhængere af, at man laver en enklere administration, og jeg kan jo også se, at der er foregået et grundigt udvalgsarbejde, hvor forskellige grupper har været involveret. Så det ser udmærket ud; det medvirker vi gerne til.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal takke samtlige ordførere for den store tilslutning, man har givet til dette forslag.

Jeg ved ikke, om jeg må hviske, at formanden sagde, at det var et af de lette lovforslag. Så kan jeg sige, at det ikke er et af de forslag, der er kommet særlig nemt til verden. Enhver, der lægger store koncerner, store virksomheder sammen, ved, at det er en meget stor øvelse.

Derfor kan jeg godt forstå, at Socialdemokratiets ordfører spørger bekymret til, om det vil medføre afbræk i arbejdet her i Folketinget at lave denne sammenlægning pr. 1. januar 1991. Jeg kan selvfølgelig ikke lægge hovedet på blokken og sige, at man slet ikke vil komme til at mærke det. Jeg tror, at enhver, der har prøvet at slå sådan to store kulturer sammen, ved, at det er noget, der tager tid, og at vi formentlig